

F. t. l. om kulturhistoriske lokalmuseer.

hold samt tillige for at undgå administrative vanskeligheder ved tilskudsberegningen“.

Ud fra samme principielle hovedsynspunkt mener ministeriet for kulturelle anliggender, at et af Dansk kulturhistorisk Museumsforening fremsat forslag om at der af staten ydes hvert museum et mindstetilskud på f. eks. 10.000 kr., uanset hvad der ydes fra stedlig side, ikke bør søges fremmet; det stemmer ikke overens med den grundlæggende retningslinje, hvorefter det er de lokale tilskud, der udløser tilsvarende statstilskud.

I lovforslaget foreslås det i § 8, at forslag til revision af de i § 5, stk. 1 nævnte sats skal forelægges for folketinget i folketingsåret 1972-73. Ministeriet er imidlertid opmærksom på, at den forventede kommunalreform i forbindelse med en eventuel ændring af byrdefordelingen mellem stat og kommuner vil kunne nødvendiggøre en revision af loven om kulturhistoriske lokalmuseer allerede inden det nævnte år.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser skal man bemærke følgende:

Til § 1.

Medens paragraffens første stykke er uændret i forhold til den gældende lov og bestemmelsen i stk. 3 indholdsmæssigt svarer til det nuværende stk. 2, foreslås det i lovforslagets stk. 2 at fastsætte, at museerne kan påtage sig anden kulturformidlende virksomhed end rent museale opgaver.

Som anført i de indledende bemærkninger må det anses for naturligt, at flere institutioner får mulighed for at tage et videregående kulturelt arbejde op, når de personale- og lokalemæssige forudsætninger herfor er til stede. Arrangement af musikaftener, foredrag, oplæsninger, mindre kunstudstillinger m. v. kan i et vist omfang finde sted på folkebibliotekerne som et led i disses almindelige virksomhed, men en kulturel indsats af denne art bør — med en vis offentlig støtte, jfr. herom nedenfor under bemærkningerne til § 5 — også kunne finde sted som et led i andre kulturelle institutioners arbejde. Det kan i denne forbindelse nævnes, at tanken om oprettelse af såkaldte „kulturcentre“, der nærmere er udformet i betænkning nr. 412 af 1966, jfr. de indledende bemærkninger til nærværende lovforslag, muligt i et vist omfang vil kunne realiseres ved indføjeelse af bestemmelser som den heromhandlede i visse af de love, der giver regler for kulturelle institutioners virksomhed.

Det understreges, at virksomheden både i art og omfang skal være forenelig med museets hovedvirksomhed.

Til § 2.

I stk. 2 foreslås den gældende bestemmelse, hvorefter der kan meddeles indtil 17 større lokalmuseer anerkendelse som landsdelsmuseer, opretholdt — også for så vidt angår antalsbegrænsningen, idet en ændret udformning af bestemmelsen ikke forekommer hensigtsmæssig under hensyn til den forventede ændring af amts- og kommuneinddelingen. Det er muligt, at antallet af landsdelsmuseer efter gennemførelsen af den nævnte kommunalreform bør ændres, f. eks. således at det svarer til de kommende amtskommuner, ligesom tilskudsreglerne antagelig bør tages op til revision umiddelbart efter vedtagelsen af en ændret kommunestruktur.

Det må sikres, at landsdelsmuseerne til enhver tid er i stand til på forsvarlig måde at øve rådgivende og tilsynsførende virksomhed overfor andre museer i området og tillige bistå dem i det oplysende arbejde. Kravet om, at et landsdelsmuseum skal have et fagligt uddannet personale er derfor udvidet til at omfatte en museumspædagog. Der tænkes herved på en pædagog med kulturhistorisk uddannelse, der ved samarbejde med skolerne, forberedelse af klassebesøg på museerne, foredrags- og kursusvirksomhed, publikationsarbejde m. v. varetager den del af museets arbejde, der har særlig relation til museets besøgende, såvel skoleelever og andre fagligt arbejdende grupper som et almindeligt publikum og såvel i museets hjemstedskommune som i det øvrige under landsdelsmuseet hørende område.

Museumspædagogen kan eventuelt være deltidsansat.

Stk. 3 i den gældende lov foreslås som værende uaktuel udeladt i lovforslaget.

Til § 3.

Tilføjeelse til stk. 1, 1), om at ministeren kan kræve museets administrative og økonomiske adskillelse fra andre institutioner, begrundes med, at det i tilfælde hvor museet har bygningsfællesskab og eventuelt et vist personalefællesskab med andre institutioner, oftest et kunstmuseum, kan være nødvendigt af hensyn til tilskudsberegningen at kræve en adskillelse i de nævnte henseender. En bestemmelse, hvorefter sådan adskillelse — i det omfang hvori det er foreneligt med kommunallovgivningen — er obligatorisk, medmindre ministeren gør undtagelse derfra, findes i lov nr. 118 af 15. april 1964 om statstilskud til kunstmuseer. Da de to loves tilskudsordninger samtidig foreslås revideret og på væsentlige punkter gjort ensartede, vil en regel om, at adskillelse kan kræves, være tilstrækkelig, men nødvendig, bl. a. fordi museet kan have bygningsfællesskab med institutioner, for hvilke der gælder andre regler